

דנ"פ 3485/16 - מאלק ח'טיב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 3485/16

כבוד הנשיאה מ' נאור
מאלק ח'טיב

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לדין נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון
בע"פ 1316/16 מיום 20.4.2016 שניתן על ידי כבוד
השופטים: א' חיות, נ' סולברג וד' ברק-ארז
ובקשה לעיכוב ביצוע

עו"ד אליאס אבו-עטא

בשם המבקש:

החלטה

1. המבקש הורשע לפי הודאתו בהסעת שוהים בלתי חוקיים לאזורים שונים בתוך ישראל בתשלום. כמו כן, הוא הורשע בהעברת כספים המיועדים לפעילות של חמאס, בנסיבות של "קיצוז כספי טרור" - שוהים בלתי חוקיים העבירו באמצעות המבקש כספים שהרוויחו בעבודתם בישראל לפעילי חמאס, ופעילי הארגון, בתורם, החליטו איזה חלק מהכספים יועבר למשפחות השוהים הבלתי חוקיים, אם בכלל.

2. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה במקרה דנן נע בין מאסר בפועל של 18 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר, בנוסף למאסר על תנאי וקנס. לאחר ששקל את הנסיבות המחמירות והמקלות בעניינו של המבקש, השית בית המשפט המחוזי על המבקש, בין היתר, עונש מאסר בפועל של 20 חודשי מאסר.

עמוד 1

3. המבקש הגיש ערעור על גזר הדין לבית-משפט זה. במסגרת הערעור, המבקש לא חלק על מתחם הענישה שקבע בית המשפט המחוזי, אלא טען כי לאור נסיבותיו האישיות היה מקום לחרוג ממנו לקולא.

4. בפסק הדין מושא הבקשה לדיון נוסף (מפי השופטת ד' ברק-ארז, בהסכמת השופטת א' חיות והשופט נ' סולברג) נדחה הערעור, למעט לעניין ביטול חילוט בסך של 30,000 ש"ח מסך כל הכספים שחולטו, בהתאם להסכמת המדינה. בפתח הדברים, עמד בית-משפט זה על גישתה המחמירה של הפסיקה בכל הנוגע לעבירות התורמות למימון של פעילות טרור. על רקע זה, קבע בית המשפט כי העונש שהושת על המבקש אינו חמור, "והוא מצוי בתחתית מתחם הענישה", עליו לא חלק כאמור המבקש. בית-משפט זה הוסיף וציין, כי לצד נסיבותיו האישיות המקלות של המבקש – שבאו לידי ביטוי בין היתר בתסקיר המבחן בעניינו – יש לשקול מנגד את העובדה שאף שהוזהר בעבר על-ידי כוחות הביטחון באשר להשלכות מעשיו, הוא לא שמע לאזהרה והמשיך בפעילות העבריינית. בסופו של דבר, כך נקבע, אין מקום להיעתר לערעור במובן זה שעונש המאסר יופחת וירוצה בדרך של עבודות שירות. אשר על כן, נקבע כי המבקש יתייצב לריצוי מאסרו ביום 10.5.2016.

5. המבקש לא השלים עם דחיית ערעורו, ומכאן הבקשה לדיון נוסף. בד בבד עם הבקשה לדיון נוסף הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. לטענת המבקש, בית המשפט קבע בפסק הדין כי דינו של אזרח ישראלי שעבר עבירת ביטחון יהיה תמיד מאסר בפועל, "יהיו נסיבותיו האישיות אשר יהיו". לטענת המבקש, קביעה זו אינה צודקת, בפרט בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובהן קביעת שירות המבחן כי קיים פוטנציאל שיקומי ומצבה הרפואי של אשתו. כן טען המבקש כי היה מקום להחיל בעניינו את סעיף 40ד לחוק העונשין, התשל"ז-1977, המתיר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרים שבהם קיים סיכוי ממשי לשיקום מבצע העבירה.

6. דין הבקשה לדיון נוסף להידחות. פסק הדין מושא הבקשה לדיון נוסף נטוע בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה, ולא נפסקה בו כל הלכה חדשה. וודאי שלא נפסקה בו ההלכה הגורפת לה טען המבקש, שלפיה כאשר מדובר בעבירות ביטחון אין צורך להתחשב בנסיבות האישיות של מבצע העבירה. המבקש ניסה אמנם לשוות לבקשה לדיון נוסף נופך עקרוני, אך למעשה מדובר בערעור נוסף על עונש המאסר שהוטל עליו. כידוע, לא לכך נועד הליך הדין הנוסף.

7. אשר על כן, הבקשה לדיון נוסף נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו כפי שנקבע בפסק הדין מושא הבקשה לדיון נוסף.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשע"ו (2.5.2016).

ה נ ש י א ה